

AUGLÝSING

um breyting á vörugjaldi samkvæmt hafnarreglugerð fyrir Sauðárkrók
nr. 136 16. desember 1938.

76

15. apríl

Vörugjald samkvæmt 23. gr. hafnarreglugerðarinnar innheimtist fyrst um sinn þar til öðruvísi verður ákveðið með 20% viðauka.

Auglýsing þessi er gefin út samkvæmt lögum nr. 65 8. september 1931 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Gengur gjaldhækkunin í gildi þegar í stað.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 15. apríl 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Hofsóskaupþún nr. 42 7. marz 1939.

77

16. apríl

1. gr.

Inn í 16. gr. reglugerðarinnar, 5. tölulið, komi nýr stafliður, j., svo hljóðandi: Af útfluttum, freðnum fiski 5 kr. af hverri smálest.

Stafliður, áður merktum j., verði k.

2. gr.

Gjöld samkvæmt 16. gr. reglugerðarinnar innheimtist frá 1. maí 1940 og út það ár með 50% viðauka.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 24 13. janúar 1938, um hafnargerð á Hofsós, til að öðlast gildi 1. maí 1940 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. apríl 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Eyrarbakkakaupþún.

78

23. apríl

1. gr.

Eyrarbakkahöfn takmarkast sjávarmegin af línu, sem hugsast dregin frá Þorlákshafnarnesi yfir í austustu húsin á Stokkseyri, og hugsaðri línu að vestan, sem liggur um Flóagafli og Óseyrarnes, og að austan um Mundakot og Steinskotsós (Sundmerkin).

2. gr.

Til þess að standast kostnað við byggingu og viðhald lendingarbótamannvirkjanna á Eyrarbakka, samkvæmt lögum nr. 45 8. sept. 1931, skulu öll þau skip, sem inn á höfnina koma, greiða gjald í lendingarsjóð. Þau skip, sem flytja vörur til eða frá höfninni, eða afgreiðslumaður þeirra, skal afhenda lendingarbótanefndinni samrit af farmskrám skipsins, og innheimtir lendingarbótanefndin síðan hjá viðtakanda, umboðsmanni hans eða afgreiðslumanni, vörugjald það, sem samkvæmt reglugerð þessari skal renna í lendingarsjóð.

3. gr.

Tekjur lendingarsjóðs Eyrarbakka eru fyrst um sinn þessar, þar til öðruvísi verður ákveðið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru í land eða úr landi, innan takmarka Eyrarbakkahafnar. Vörugjaldið er sem hér segir:

1. Af kolum og salti kr. 0.50 af hverri smálest.
2. Af cementi kr. 0.75 af hverri smálest.
3. Af timbri kr. 1.00 af hverjum standard.
4. Af öllum öðrum vörum kr. 1.00 af hverri smálest.

Broti úr smálest eða standard, sem er meira en helmingur, skal talið sem heil, en minna broti sleppt.

Fiskiskip og bátar, sem heima eiga innan umdæmis hafnarinnar, og leggja þar afla á land, greiði $\frac{1}{2}\%$ af brúttóverði af afla skipsins eða bátsins, og er eindagi þess gjalds 1. nóvember ár hvert.

Fiskiskip og bátar, sem heima eiga innan Árnassýslu, aðrir en þeir, sem áður greinir, skulu, ef þeir nota höfnina og leggja þar vörur eða fisk á land eða taka vörur úr landi, greiða í lendingarsjóð 10 kr. í hvert sinn, þó aldrei minna en 30 kr. á ári hverju. Öll önnur skip og bátar en þau, sem framan greinir, skulu í hvert sinn, er þau koma á höfnina, greiða 50 aura af hverri nettó smálest, þó aldrei minna en 10 kr. í hvert sinn.

Skip, sem leita hafnarinnar vegna óveðurs, bilana eða af öðrum óviðráðanlegum orsökum, eru undanþegin gjaldskyldu. Herskip útlendra þjóða, björgunarskip og varðskip og bátar ríkisins, eru undanþegin hafnargjaldi.

Eigendur eða útgerðarmenn skipa og báta þeirra, sem um getur, bera ábyrgð á að lendingarsjóðsgjöldin séu greidd.

Öll gjöld samkvæmt grein þessari má taka lögtaki.

4. gr.

Lendingarbótanefndin, undir yfirstjórn hreppsnefndar Eyrarbakkahrepps, hefir á hendi stjórn og umsjón lendingarsjóðs, mannvirkja þeirra, sem fyrir eru og kunna að verða byggð. Lendingarbótanefndin innheimtir öll gjöld til lendingarsjóðsins og hefir á hendi allt reikningshald honum og höfninni viðkomandi. Lendingarbótanefndin ákveður hverjar viðbætur eða endurbætur skuli framkvæma í hvert sinn, og sér um framkvæmd þeirra í samráði við vitamálastjóra og eftir tilögum hans.

Samþykki hreppsnefndarinnar þarf til þess að gerðar verði nýjar framkvæmdir lendingarbótunum viðkomandi.

Lendingarbótanefndin hefir og eftirlit með hafnarfestum (skipalegum) þeim, sem einstakir menn og félög eiga og eru innan takmarka hafnarinnar. Hún hefir heimild til þess að fyrirskipa viðgerðir og endurbætur á bryggjum og báta- og skipalegum (hafnarfestum) og ræður hvort að einstaklingum eða félögum er leyft að byggja ný mannvirki innan hafnarsvæðisins, og ákveður árgjald til lendingarsjóðs fyrir þau, sem og þau mannvirki, er einstaklingar eða félög nú eiga og eru innan hafnarsvæðisins.

Lendingarbótanefndin hefir og eftirlit með því hvernig báta- og skipafestar (hafnarfestar) eru lagðar. Hún ræður og hvar þær liggja, sem og styrkleika þeirra. Um styrkleika hafnarfesta skal nefndin fara eftir tillögum kunnáttumanna, að fengnu samþykki váttryggingarfélags þess, sem hefir með höndum tryggingar báta og skipa í hafnarumdæminu.

Eftirlit það, sem ofan greinir, getur lendingarbótanefndin falið hafnsögumanni eða trúnaðarmanni sínum.

5. gr.

Reikningsár lendingarsjóðsins er almanaksárið.

Fyrir 1. febrúar ár hvert, skal lendingarbótanefndin hafa samið ársreikning lendingarsjóðsins, og sent hann til oddvita hreppsnefndarinnar, sem lætur endurskoða hann samhliða reikningi sveitarsjóðsins.

Reikningsuppgerðinni skal fylgja áætlun um tekjur og gjöld lendingarsjóðsins á yfirstandandi ári, og tillögur um viðbætur eða endurbætur þær, sem ætlast er til að verði gerðar á árinu.

6. gr.

Tekjum og eignum lendingarsjóðsins má einungis verja til viðhalds og viðbótar við mannvirki hans, svo sem til leiðarljósa inn í höfnina og á henni, sandvarnargarðsins við Ölfusá, dýpkun hafnarinnar og leiðanna inn í hana, svo og annara hafnarmannvirkja.

7. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum 20—10000 krónum, er renna í lendingarsjóð, og skal með mál út af brotum á reglugerðinni fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 45 8. september 1931 til þess að öðlast gildi 1. maí 1940 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 23. apríl 1940.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

um breyting á fjallskilareglugerð fyrir Skagafjarðarsýslu nr. 89 16. ágúst 1935.

1. gr.

1. málsg. 68. gr. fjallskilareglugerðarinnar orðist þannig:

Hross og sauðfé, sem rekið er til sölu eða slátrunar, skal vera greinilega merkt, hross með stóru X klipptu á vinstri lend, hvítar kindur með svörtum lit á vinstri vanga, svartar kindur með hvítum lagði í malir, og mislitar kindur með lit eða lagði, eftir því sem við á.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna frá 1927, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi 1. maí 1940, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 24. apríl 1940.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.